

[Vilhelm Rasmussen.]

at nedlægge Jonstrup. Disse Indvendinger er nærmest af historisk Art, idet man siger, at disse Seminarier er saa gamle! Ja, men kunde nu ikke denne Betragtning bruges som et godt Argument for at nedlægge dem? For er de gamle, maa de dog vel bygningsmæssigt set lide af Ælde. Nu maa jeg desværre tilstaa, at jeg ikke af Selvsyn kan udtale mig om Skaarup, skønt jeg er Fynbo, men til Gengæld har jeg aflagt mange Besøg paa Jonstrup, og jeg maa sige, at efter min Mening trænger Jonstrup Seminarium i højeste Grad til at blive nedlagt; det er jo heller ikke smigrende Udtalelser, det bygningskyndige Udvalg er fremkommet med i Betænkningen angaaende Tilstanden paa Jonstrup. Heller ikke det lille Seminarium i Ribe er efter de bygningskyndiges Udtalelser meget værdifuldt som Bygning.

Det forekommer mig derfor, at den højtærede Minister har truffet det rette, naar han foreslaar at nedlægge de 4 nævnte Seminarier og tillige Forskolelærerindeseminarieret i Vejle. Ja, da der jo sikkert paa det enkeltsporede Seminarium i Jelling udmærket godt kan gives den samme Undervisning, som man giver i det særlige Forskolelærerindeseminarium i Vejle, forekommer det mig, at man godt kan spare, hvad der kan spares, og pædagogisk indvinde, hvad der kan indvindes, ved at flytte Forskolelærerindeseminarieret i Vejle til Jelling, hvis det nu er det Sted, man ønsker at flytte det til. Omvendt maa jeg mene, at det er rigtigt af den højtærede Minister at foreslaa, at netop Haderslev og Tønder bliver de 2 Byer, der faar Dobbeltseminarium, for begge de to Seminarier har fortræffelige Bygninger. De stammer fra den tyske Tid, og det maa vi erkende, deri giver jeg Ministeren Ret, at man i Tyskland sørgede udmærket godt for sine Lærere — jeg tager ikke i Betænkning at sige: meget bedre end i Danmark, *meget* bedre. Jeg kender Forholdene af Erfaring gennem Lærere, der har faaet deres Uddannelse paa de tyske Seminarier, og jeg skylder Sandheden at tilstaa, at den Læreruddannelse, de har faaet, er den, vi hidtil har givet vore Lærere, langt overlegen.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, fordi det, jeg her har sagt, efter min Mening vedrører det centrale, medens alt det andet er Konsekvenser heraf, men jeg vil gerne til Slutning gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Bemærkningerne til Lovforslaget og Bilaget, da der er enkelte Ting der, jeg gerne vil benytte Lejligheden til at skaffe en Smule

Klarhed over. Det drejer sig om den Timeplan, der paa Bilagets første Side er givet til Vejledning for det særligt bygningskyndige Udvalg, og derved at det er fremkommet her ogsaa til Vejledning for Rigsdagen. Jeg kan se, at den Timeplan, som et Flertal i det af den højtærede Minister nedsatte Seminarieudvalg er stemt for, er lagt til Grund, men jeg vil gerne have Lov til at udtale det Haab, at den Omstændighed, at den højtærede Minister her forelægger Flertallets Forslag, ikke er ensbetydende med, at Ministeren allerede har truffet sin Beslutning saaledes, at Mindretallets Bemærkninger og Betragtninger i den Betænkning, som Udvalget en Gang vil sende Ministeren, er overflødige. Jeg kan nemlig ikke i enhver Henseende slutte mig til dette Skema. Jeg vilde meget beklage, hvis man i Stedet for som nu at give de unge Seminarister 4 Timers ugentlig Undervisning i Gymnastik begrænsede denne Undervisning til 3 Timer; thi det forekommer mig, at naar unge Mennesker i Stedet for at læse 3 Aar skal læse 4 Aar, ligger der deri en Begrundelse for snarere at lægge mere Vægt paa deres fysiske Udvikling end paa at begrænse den. Dernæst vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at der, saa vidt jeg kan se, kan komme nogle Vanskeligheder, hvis man skal have et Auditorium til Geografi, Historie og Religion og et andet til Pædagogik, Dansk og de to fremmede Sprog, Engelsk og Tysk, og et tredje til Matematik, Regning og Skrivning, for hvis det for en stor Del ikke er den samme eller de samme Lærere, der har disse Fag, er jeg bange for, der kan komme nogle Skemavanskeligheder. Jeg gør den højtærede Minister opmærksom herpaa, for at det kan blive taget med i Betragtning. Men navnlig er der en Ting, som det for mig er af stor Betydning at faa gjort en Bemærkning om ved denne Lejlighed, fordi det vedrører Opfattelsen af selve Seminarieloven. Saa vidt jeg kan se af det, der her foreligger, bygger det paa den Betragtning, at Rigsdagen, da den vedtog Bestemmelsen om Fagene paa Seminarierne, havde den Mening, at det „matematisk-naturvidenskabelige“ og det „sproglig-historiske“ maaske kunde fortolkes saaledes, at der ikke en Gang skulde være Matematik i den matematisk-naturvidenskabelige Linie, og i hvert Tilfælde, at „sproglig-historisk“ kunde fortolkes saaledes, at det betyder noget mere Historie og noget mere Dansk, medens jeg for min Del har opfattet det saaledes, at „sproglig-historisk“ skulde betyde noget mere Historie til denne Linie og dernæst en fyldigere